

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Conversation Exercises
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพุทธโกศลวิทยาจังหวัดแพร่
Speaking Skill Development Through Conversation Exercises for Mattayom
Suksa 3 Students of Buddha Kosai Wittaya School Phrae

พระนพพล ไพรัตน์

Phra Noppon Pirat

โรงเรียนพุทธโกศลวิทยา

Buddha Kosai Wittaya School

Corresponding Author Email: napat.sukn@gmail.com

Received: Aug 27, 2023

Received in Revised: Aug 29, 2023

Accepted: Aug 29, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ภาษาอังกฤษโดยใช้ Conversation exercises เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ Conversation exercises และเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ภาษาอังกฤษโดยใช้ Conversation exercises เป็นการวิจัยแบบ One Group Pre-test Post-test Design โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดให้กลุ่มที่ศึกษาอยู่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนพุทธโกศลวิทยาจำนวน 30 รูป ซึ่งได้มาโดยการเลือกกลุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยการเปรียบเทียบผลต่างระหว่าง Pre-test กับ Post-test การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การตีความตามวัตถุประสงค์

ผลการวิจัยพบว่า 1. ด้านเนื้อหาพบว่าความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก เนื้อหาสามารถบูรณาการกับศาสตร์อื่นได้และมีความสอดคล้องกับเนื้อหาอื่น มีการจัดการเรียงลำดับเนื้อหาอย่างเหมาะสม 2. ด้านการจัดการเรียนรู้ พบว่าความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาทักษะความรู้้อย่างเหมาะสม มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ 3. ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่าความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหาชนิดของแบบทดสอบที่เลือกใช้มีความเหมาะสม คำถามในแบบทดสอบมีความเหมาะสม ความชัดเจนของคำสั่งและ

คำถามของเนื้อหา

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะ, การพูดภาษาอังกฤษ, ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Abstract

The purpose of this research was to compare learning achievement in English subjects by using conversation exercises to study satisfaction with developing learning achievement. English subjects using conversation exercises and to develop learning achievement English subjects using conversation exercises is one group pre-test post-test design research. The researcher assigned the students who were studying as a sample group of 30 Mathayomsuksa 3/1 students of Buddhakosai Wittaya School, obtained by purposive sampling. The statistics used in the research were: mean, standard deviation By comparing the differences between Pre-test and Post-test, the qualitative data analysis used objective interpretation.

The findings were as follows: 1. In terms of content, it was found that learners' satisfaction with developing listening skills at a high-level Content can be integrated with other disciplines and consistent with other content. The contents are arranged in an appropriate order. 2. Learning Management It was found that the satisfaction with the students' listening skills was at a high level. Give students the opportunity to participate in learning management. Students are encouraged to be interested in learning management. Teachers arrange teaching and learning that develops skills and knowledge appropriately. There is a suitable environment for learning. 3. Measurement and evaluation It was found that the satisfaction with the students' listening skills was at a high level. When considering each aspect, it was found that the test was consistent with the content and the type of test used was appropriate. The questions in the quiz are appropriate. clarity of statements and questions of content

Keywords: skill development, English-speaking, English-speaking skill

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีบทบาทในฐานะเป็นภาษาสากล การจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาพื้นฐาน ขั้นพื้นฐานเป็นการพัฒนาทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งทักษะทั้ง 4 ที่กล่าวมานั้นทักษะการพูดเป็นทักษะ ที่สำคัญที่สุด เนื่องจากเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษาอย่างชัดเจน และเนื่องจาก ทักษะการพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันในการฝึกทักษะการพูดยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เด็กไทยยังไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ เบิร์น (Byrne, 1986 : 10) ได้กล่าวว่า การที่ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ได้รับการฝึกฝนให้ใช้ทักษะภาษาอังกฤษอย่างอัตโนมัติ (Automated Basic Skill) การเรียนรู้ทางด้านภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจึงจำเป็นต้อง

มีความรู้และ ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษให้เกิดความชำนาญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการพูด นักเรียน จำนวนไม่น้อย เริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่เรียนชั้นมัธยมศึกษา แต่ไม่สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ ทำให้ขาด ความเชื่อมั่น ท้อแท้ และส่งผลต่อความก้าวหน้าในอาชีพการงานหรือการเรียนรู้อะดับสูง กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงจัดให้มีหลักสูตรภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาเพื่อมุ่งเน้นให้เยาวชนนำความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษไปพัฒนาตนเอง แสวงหาความรู้และประกอบอาชีพ นอกจากนี้การจัดกิจกรรมใน ชั้นเรียนเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนปฏิสัมพันธ์ ฝึกให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการเตรียมความพร้อมการพูดในสถานการณ์จริง เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ (Ellis & Johnson, 1994 : 39) ในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ บทบาทสมมุติพบว่าการกิจกรรมบทบาทสมมุติมีส่วนทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน มีความเชื่อมั่นในตนเองและมั่นใจในการพูด และทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมั่นใจในการพูด และทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ ยิ่งขึ้น (กัญญา ศิลปประสาท, 2544 : 66-67)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Conversation Exercises สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพุทธโกศลวิทยาคมจังหวัดแพร่
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Conversation Exercises สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพุทธโกศลวิทยาคมจังหวัดแพร่
3. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Conversation Exercises สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพุทธโกศลวิทยาคมจังหวัดแพร่

ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยการใช้เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูด

การพัฒนาทักษะทางการพูดเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นที่จะต้องฝึกฝน ดังที่ เบร์น (Byrne, 1986 : 10-11) กล่าวว่า การสอนการพูดจำเป็นต้องฝึกผู้เรียน 2 อย่าง คือ

1. ฝึกในการใช้ส่วนที่คงที่ของภาษา ได้แก่ เสียงและรูปแบบไวยากรณ์และ คำศัพท์
2. โอกาสสำหรับแต่ละคนได้แสดงออก ผู้สอนต้องให้ความสนใจในเรื่องความถูกต้องและความคล่องแคล่วในขั้นที่แตกต่างกันของระดับการเรียนรู้ ในขั้นต้นควรเน้นความถูกต้อง ส่วนในขั้นสูงควรเน้นความคล่องแคล่ว การพัฒนาความสามารถในการพูดเป็นบ่อเกิดที่ดีของแรงจูงใจสำหรับผู้เรียน สิ่งที่คุณสอนควรคำนึงคือ 1. พยายามหาวิธีแสดงต่อผู้เรียนว่าพวกเขากำลังพัฒนาภาษาตลอดเวลาโดยการจัดกิจกรรมต่างๆเป็นครั้งคราว เช่น เกมหรือการอภิปราย เพื่อให้พวกเขาเห็นว่าพวกเขาสามารถใช้ภาษาได้มากแค่ไหน 2. ในการฝึก

ควบคุมนั้นผู้สอนจะต้องเลือกกิจกรรมและแก้ไขข้อผิดพลาดในโอกาสที่เหมาะสมให้ผู้เรียนได้รับการเฉลยอยู่เสมอ 3. แสดงให้ผู้เรียนรู้ว่าจะได้สิ่งที่พวกเขารู้เพียงเล็กน้อยได้อย่างไร บางครั้งพวกเขาไม่สามารถแสดงความคิดเห็นได้เพราะว่าไม่มีภาษาที่แม่นยำอยู่ในใจ จึงจำเป็นต้องใช้การถอดความและการแสดงออกที่เปลี่ยนแปลงสรุปว่า การพัฒนาทักษะการพูดเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรพัฒนาทักษะด้านนี้ให้เกิดแก่ผู้เรียน โดยฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะด้านการออกเสียง การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ให้ถูกต้อง และในขั้นต้นผู้สอนควรเน้นผู้เรียนในเรื่องของความถูกต้องในการใช้ภาษา ส่วนในขั้นสูงขึ้นไปนั้นผู้สอนควรให้ผู้เรียนเน้นในเรื่องของความคล่องแคล่วในการสนทนาและให้ผู้เรียนทราบว่าจำเป็นต้องมีการพัฒนาทางภาษาอยู่ตลอดเวลา

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความหมายของการพูด

ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ คือ การพูดเป็นพฤติกรรมการสื่อสารด้วยการใช้ภาษาอังกฤษที่ควบคู่ไปกับการฟังกล่าวคือ เมื่อมีผู้พูดก็ต้องมีผู้ฟัง จึงจะเกิดความสมบูรณ์ จะขาดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ได้ สอนิตยมาภัย (สอนิต มยาภัย, 2538: 25) ได้ให้ความหมายของการพูดไว้ว่า "การพูด คือการใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และอากัปกิริยา ท่าทาง เพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความรู้สึก และความต้องการของผู้พูด ให้ผู้ฟังรับรู้ และเกิดการตอบสนอง" จะเห็นได้ว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดของตนเองให้ผู้อื่นได้รับรู้ เข้าใจ โดยอาศัยการฝึกฝน มิใช่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ ธรรมชาติเป็นเพียงผู้ให้อวัยวะที่ใช้สำหรับออกเสียงมาเท่านั้น คนเราถ้าอวัยวะที่ใช้สำหรับออกเสียงไม่บกพร่อง ก็สามารถเปล่งเสียงออกมาได้ ซึ่งเป็นเรื่องของธรรมชาติ แต่ที่จะเปล่งเสียงออกมาให้เป็นภาษาที่สื่อสารกันเข้าใจในหมู่ชนด้วยกันนั้น ต้องอาศัยการเรียนรู้ คือเรียนรู้ถึงภาษาที่ใช้พูดจากันในหมู่เหล่า และอาศัยการฝึกฝน เพื่อให้พูดได้ดี บรรลุจุดมุ่งหมายของการพูดและใช้การพูดเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตได้ สรุปแล้ว การพูดก็คือพฤติกรรมการสื่อสารของมนุษย์ โดยอาศัยภาษา ถ้อยคำ น้ำเสียง ตลอดจนกิริยาท่าทาง และอื่น ๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดของตนแก่ผู้อื่น ให้เกิดผลตอบสนองตามที่ต้องการ

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความหมายของการสนทนา

การสนทนาเป็นรูปแบบผ่านบทสนทนา หรือ dialogue คือคำพูดของตัวละครที่ใช้โต้ตอบกันในเรื่อง บทสนทนานับเป็นองค์ประกอบสำคัญของเรื่องบันเทิงคดีได้ประการหนึ่ง เพราะช่วยให้ผู้อ่านได้ทราบถึงแนวคิดของผู้แต่ง ทราบถึงบุคลิกลักษณะของตัวละคร ข้อขัดแย้งระหว่างตัวละคร (ปัญญา สุนันทา, 2560: 12) ภูมิหลังและรายละเอียดต่าง ๆ ได้ โดยผู้แต่งไม่ต้องบรรยายหรือพรรณนาความให้ยืดเยื้อ นอกจากนี่ยังทำให้ผู้อ่านได้รับความเพลิดเพลินไปพร้อมกันด้วย อาจสรุปวัตถุประสงค์ของการเขียนบทสนทนาได้ ประกอบด้วย 1. เพื่อช่วยดำเนินเรื่องแทนการบรรยายของผู้แต่ง 2. เพื่อช่วยให้รู้จักตัวละครในเรื่อง ทั้งรูปร่างลักษณะหน้าตาและนิสัยใจคอ โดยผู้แต่งไม่ต้องชี้แจงตรง ๆ 3. เพื่อช่วยให้มีวิธีการไม่ซ้ำซาก คือใช้การบรรยายบ้าง ใช้การสนทนาบ้าง 4. เพื่อสร้างความสมจริง คำพูดที่สมมติว่าเป็นถ้อยคำจริง ๆ ของตัวละครทำให้รู้สึกใกล้ชิดกับความเป็นจริงมากกว่าคำบรรยายของผู้แต่ง 5. เพื่อทำให้บทประพันธ์น่าอ่าน น่าสนใจและมีชีวิตชีวขึ้น โดยเฉพาะบทสนทนาที่คมคาย มีอารมณ์ขัน หรือพูดได้ถูกต้องตามฐานะของตัวละคร และสมกับบทบาทในตอนนั้น ๆ

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมผสานซึ่งเป็นกระบวนการวิจัยแบบ (One Group Pretest – Posttest Design) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้ Conversation exercises เรื่อง Thai foods เพื่อฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยกลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยวิธีแบบเจาะจง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกกลุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน บทเรียนเรื่องการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้ Conversation exercises เรื่อง Thai foods สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยการเปรียบเทียบผลต่างระหว่าง Pre-test กับ Post-test การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การตีความตามวัตถุประสงค์

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือซึ่งประกอบด้วย Conversation exercise เรื่อง Thai food และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พร้อมทั้งเก็บผลการวิจัยจากการใช้แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ซึ่งมีเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล ทำให้ทราบถึงพัฒนาการและทักษะที่นิสิตได้เกิดการเรียนรู้ตามบทเรียนที่ได้กำหนดไว้ โดยมีการกำหนดประเด็นในการศึกษา ดังนี้ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งผลสรุปการวิจัยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และสามารถแยกเป็นประเด็น ตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Conversation Exercises สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพุทธโกศลวิทยาจังหวัดแพร่ **รวมทุกด้าน**

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านเนื้อหา	3.89	0.019	มาก
2	ด้านการจัดการเรียนรู้	3.51	0.008	มาก
3	ด้านการวัดและประเมินผล	3.64	0.001	มาก
	รวม	3.68	0.005	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Conversation Exercises สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพุทธโกศลวิทยาจังหวัดแพร่ รวมทุกด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.68$, S.D.=0.005) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.89$, S.D.=0.019) ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.64$, S.D.=0.001) และด้านการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.51$, S.D.=0.008) ซึ่งเมื่อนำเสนอเป็นรายด้าน ปรากฏดังนี้

1. ด้านเนื้อหา พบว่า ความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Conversation Exercises สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพุทธโกศลวิทยาจังหวัดแพร่ ด้านเนื้อหา มีผลการ

วิเคราะห์ ดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียน โดยใช้ Conversation exercise ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพุทธโกศลวิทยา วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร จังหวัดแพร่ ด้านเนื้อหา

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ความชัดเจนและความถูกต้องของเนื้อหาที่สอน	3.43	0.616	ปานกลาง
2	เนื้อหาในการสอนมีความเข้าใจง่ายและเหมาะสม	3.77	0.565	มาก
3	มีการจัดการเรียงลำดับของเนื้อหาอย่างเหมาะสม	4.07	0.567	มาก
4	เนื้อหาสามารถบูรณาการกับศาสตร์อื่นได้	4.10	0.569	มาก
5	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับเนื้อหาอื่น	4.07	0.572	มาก
	รวม	3.89	0.019	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Conversation Exercises สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพุทธโกศลวิทยาจังหวัดแพร่ ด้านเนื้อหา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.89$, S.D.=0.019) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เนื้อหาสามารถบูรณาการกับศาสตร์อื่นได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.10$, S.D.= 0.569) เนื้อหา มีความสอดคล้องกับเนื้อหาอื่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.07$, S.D.=0.572) มีการจัดการเรียงลำดับเนื้อหาอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.07$, S.D.=0.567) เนื้อหาในการสอนมีความเข้าใจง่ายและเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.77$, S.D.= 0.565) และความชัดเจนและความถูกต้องของเนื้อหาที่สอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.43$, S.D.=0.616)

2. ด้านการจัดการเรียนรู้ พบว่า ความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียน โดยใช้ Conversation exercise ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพุทธโกศลวิทยา วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร จังหวัดแพร่ ด้านการจัดการเรียนรู้ มีผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Conversation Exercises สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพุทธโกศลวิทยาจังหวัดแพร่ ด้านการจัดการเรียนรู้

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
6	การถ่ายทอดองค์ความรู้ของผู้สอนมีความเหมาะสม	3.43	0.667	ปานกลาง
7	ผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาทักษะความรู้ อย่างเหมาะสม	3.53	0.670	มาก

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
8	มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการจัดการเรียนรู้	3.53	0.678	มาก
9	มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้	3.52	0.685	มาก
10	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	3.54	0.689	มาก
	รวม	3.51	0.008	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Conversation Exercises สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพุทธโกศลวิทยาชังหวัดแพร่ ด้านการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.51$, S.D.=0.008) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.54$, S.D.= 0.689) มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.53$, S.D.=0.678) ผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาทักษะความรู้อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.53$, S.D.=0.678) มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.52$, S.D.= 0.685) และการถ่ายทอดองค์ความรู้ของผู้สอนมีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43$, S.D.=0.667)

3. ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่าความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียน โดยใช้ Conversation exercise ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพุทธโกศลวิทยาชังหวัดแพร่ วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร จังหวัดแพร่ ด้านการวัดผลและประเมินผล มีผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Conversation Exercises สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพุทธโกศลวิทยาชังหวัดแพร่ ด้านการวัดผลและประเมินผล

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
11	ความชัดเจนของคำสั่งและคำถามของเนื้อหา	3.63	0.657	มาก
12	แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	3.66	0.658	มาก
13	ชนิดของแบบทดสอบที่เลือกใช้มีความเหมาะสม	3.64	0.666	มาก
14	คำถามในแบบทดสอบมีความเหมาะสม	3.63	0.675	มาก
15	การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้มีความชัดเจน	3.62	0.684	มาก
	รวม	3.64	0.010	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Conversation Exercises สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพุทธโกศลวิทยาชังหวัดแพร่ ด้านการวัดผลและ

ประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.64$, S.D.=0.010) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.66$, S.D.= 0.658) ชนิดของแบบทดสอบที่เลือกใช้มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.64$, S.D.=0.666) คำถามในแบบทดสอบมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.63$, S.D.=0.675) ความชัดเจนของคำสั่งและคำถามของเนื้อหา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.63$, S.D.= 0.657) และการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้มีความชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.62$, S.D.=0.684)

อภิปรายผล

จากการวิจัยทำให้ทราบว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพุทธโกศลวิทยาคม ก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้ Conversation exercises ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา ความชัดเจนของคำสั่งและคำถามของเนื้อหา การสอนการพูดจำเป็นต้องฝึกผู้เรียน 2 อย่าง คือ ฝึกในการใช้ส่วนที่คงที่ของภาษา ได้แก่ เสียงและรูปแบบไวยากรณ์และคำศัพท์ โอกาสสำหรับแต่ละคนได้แสดงออก ผู้สอนต้องให้ความสนใจในเรื่องความถูกต้องและความคล่องแคล่วในขั้นที่แตกต่างกันของระดับ การเรียนต้องมีการจัดการเรียงลำดับของเนื้อหาอย่างเหมาะสม แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหา ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการคิด การวิเคราะห์ การอภิปราย การแก้ปัญหา การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล โดยครูเป็นผู้จัดเนื้อหาในการสอนเนื้อหาที่สอนต้องมีความเข้าใจง่ายเหมาะสมตามสถานการณ์ เพื่อที่นักเรียนจะสามารถเข้าใจเนื้อหาในแบบฝึกหัดที่ผู้สอนได้กำหนดให้อย่างถูกต้องและเหมาะสม กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษจัดเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ และในเรื่องที่ผู้สอนนำมาให้นักเรียนได้ศึกษานั้นล้วนแล้วแต่มีผลต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นการสนทนาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตประจำวันทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ตั้งใจทำกิจกรรม ส่งผลให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในขณะปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ วชิรวร ปลายตะเพียนทอง (2562) กล่าวว่า การเลือกคำศัพท์มาใช้กับเทคนิคช่วยจำและสรุปภาพคำศัพท์มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน เนื้อหาเข้าใจง่าย อธิบายชัดเจน น่าสนใจและมีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจนตามลำดับ อันเนื่องมาจากผู้วิจัยเลือกคำศัพท์ที่มาจากในหนังสือของผู้เรียน เลือกคำศัพท์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่เหมือนกับการเรียนภาษาที่หนึ่งเพราะผู้เรียนเรียนรู้จากหนังสือ ควรเลือกคำศัพท์ที่มาจากหลากหลายสถานการณ์ เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน เป็นคำที่ง่ายต่อการเรียนและการออกเสียง

2. ด้านการจัดการเรียนรู้ การสื่อสารภาษาอังกฤษนั้น การพูดเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้พูดจะต้องใช้ความสามารถทางด้านภาษาหลายด้านประกอบกัน เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจโดยจะต้องถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นคำพูดเพื่อให้ผู้ฟังสามารถฟังอย่างเข้าใจ การพูดเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ผู้สอนต้องมีความรู้ ทักษะ และวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษนั้นเป็นอย่างดีมากจะช่วยให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจในการพูดภาษาอังกฤษ เพราะผู้ตามจะเรียนรู้จากผู้นำ เช่นเดียวกับที่ผู้ฟังจะเรียนรู้สิ่งที่ถูกต้องตามแบบผู้สอนของพวกเขา เมื่อไหร่ที่ผู้สอนมีความสามารถมากพอ และความแม่นยำในการใช้ภาษา ผู้ฟังก็จะเรียนรู้การใช้ภาษาที่ผู้สอนได้ใช้กับพวกเขา ผู้ฟังจะสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้อง และทั้งนี้ ความ

สนใจในการเรียนการสอนและการจัดการเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพมากขึ้น เมื่อผู้สอนสามารถถ่ายทอดความรู้ให้ผู้ฟังรู้สึกสนุกมากกว่าตึงเครียด ผู้ฟังจะสามารถเรียนรู้ได้ง่ายกว่า เพราะสนุกไปกับสิ่งที่ได้ฟัง ซึ่งสอดคล้องกับปัญญา สุนันดา และคณะ (2561) กล่าวว่า เทคนิคช่วยจำเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้คำศัพท์ในการสื่อสาร ใช้ภาพในการจินตนาการซึ่งนักเรียนจะสนใจการจินตนาการจากภาพ การใช้ภาพสำคัญกับการเรียนภาษาต่างประเทศมาก

3. ด้านการวัดผลและประเมินผล

การสอนทักษะการพูดเป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การวัดผลและประเมินผลทักษะการพูดมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการคือ 1. ความคล่องในการใช้ภาษาพูด (Fluency) 2. ความสามารถในการพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ (Comprehensibility) 3. ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ (Amount of communication) 4. คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสาร (Quality of communication) และ 5. ความพยายามในการสื่อสาร (Effort of communication) การวัดผลประเมินผล ครูผู้สอนควรคำนึงถึงความชัดเจนของคำสั่งและคำถามของเนื้อหาเพื่อให้ได้ผลที่ถูกต้องแม่นยำที่สุด แบบทดสอบควรจะมีคำตอบสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนไม่ออกนอกเนื้อหาที่เรียนมากเกินไป ชนิดของแบบทดสอบที่เลือกใช้ต้องมีความเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละช่วงอายุ ยาก ง่าย ตามความเหมาะสม คำถามในแบบทดสอบมีความเหมาะสมไม่ยากและซับซ้อนเกินไป เพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบออกมาได้ตามจุดประสงค์ที่ผู้สอนตั้งไว้ การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้มีความชัดเจน ต้องประเมินตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด ครูผู้สอนต้องมีความเที่ยงตรงเพื่อให้ผลการประเมินออกมามีความน่าเชื่อถือและได้ผลที่ถูกต้องแม่นยำที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ วิภาณี เพ็ชรมากร (2559) กล่าวว่า กลวิธีเรียนและวิธีการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง มีความสัมพันธ์ในระดับที่สูง กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจที่สูง จะใช้กลวิธีเรียนและการเรียนด้วยวิธีของตนเองในระดับที่สูงด้วยเช่นกัน ดังนั้น ผู้สอนควรจัดให้มีการฝึกฝนการใช้กลวิธีในการเรียนภาษา ตลอดจนแนะนำวิธีเรียนภาษาด้วยตนเองในแบบต่างๆ แก่ผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีผลการเรียนภาษาอังกฤษที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำเพิ่มสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผลการวิจัยนี้ไปต่อยอดเพื่อใช้พัฒนาระบบการเรียนการสอนเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งควรทำการศึกษาที่เจาะลึกมากกว่านี้และเน้นให้เห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการสำรวจนักเรียนหลายระดับชั้น และควรทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบกับการเรียนการสอนภาษาอื่นๆ และการศึกษาวิจัยการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ โดยเน้นการกระตุ้นความสนใจและการสังเกตกับกลุ่มนักเรียนระดับอื่นๆ หรือรายวิชาอื่น ๆ มีการศึกษาวิจัยการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษโดยเน้นการกระตุ้นความสนใจและการสังเกตที่มีต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษในทักษะด้านอื่น ๆ และการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษที่เน้นการกระตุ้นความสนใจ และการสังเกต ไปเปรียบเทียบกับการจัดการเรียนรู้แบบอื่น ๆ เพื่อเป็นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้หลากหลายและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ปัญญา สุนันตา, พระครูโกวิทธรรมวาที. (2018). การพัฒนาทักษะการพูดออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาเขตแพร่. *Journal of Graduate Studies Review Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Phrae Campus*, 4(1), 30–41.
- ปัญญา สุนันตา. (2560). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชาศิลปะการพูดในที่ชุมชน*. แพร่ : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่.
- วิภาณี เพ็ชรมาก. (2559). กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ในสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน. *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์เพื่อการสื่อสาร*. คณะศิลปศาสตร์ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สนิต มยาภัย. (2538). *การพูด*. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาวาทยวิทยา คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา ศิลประสาท. (2544). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ. *สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- Byrne. (1986). *Teaching Oral English*. London: Longman.
- Ellis & Johnson. (1994). *Teaching Business English*. Oxford: Oxford University Press.